

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלוון פנימי ט"א/3 י"א בחשוון תשס"א 9 בנובמבר 2000

גבעתון – עלון קיבוץ גבעת חיים מאוחד עורכת דינה רמגי

4.10.00 ישיבת המזכירות

נוכחים: אריאלה גיל, אריה קונסקר, חנה רשף, גיורא גור וגדעון בן עמי

סדר היום:

1. אי-מילוי חובת תורנויות ע"י חברים המשובצים לתורנויות - בהשתתפות גדעון שופטי.

סוכם: מאשררים את ההחלטה הקודמת בה ניתן לקנוס חבר שלא התייצב לתורנות. המזכירות ממליצה למש"א לפעול בנחישות להסדרת תורנויות החברים בשבתות/חגים תוך שיבוץ מעודכן.

2. תנועת היישוב

• **גיתית לירז** - סיימה שירות צבאי סדיר ונכנסה לקבע - 22.9.00 מורשית למגורים במסגרת הסדר צעירים.

• **שי קפלן** - שכיר בקיבוץ, מורשה למגורים במסגרת הסדר צעירים - 2.10.00

22.10.00 ישיבת המזכירות

נוכחים: אריאלה גיל, אריה קונסקר, יגאל פומרנץ, חנה רשף, גיורא גור, גדעון בן עמי ויאיר פלג.

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת המזכירות מ-11.10.00 - אושר.

2. תנועת היישוב:

• **רווית מגן** - השתחררה מצה"ל, תושבת הקיבוץ במסגרת הסדר צעירים 15.10.00

• **עינת ניב** - השתחררה מצה"ל, תושבת הקיבוץ במסגרת הסדר צעירים - 11.10.00

• **עידן אברהמי** - סיים שירות סדיר, נכנס לקבע, תושב הקיבוץ במסגרת הסדר צעירים - 1.10.00

• **שרית היימס** - תושבת בקיבוץ - 6.10.00

• **יפתח קונסקר** - הפסקת מועמדות, מתגייס לצה"ל 1.11.00

3. דו"ח ממרכז התק"מ - בהשתתפות אורי אריאלי

אורי דיווח על הדיון במרכז התק"מ בנושא שיוך הדירות לחברים. נמסר שהתק"מ רואה בעניין זה נושא בעל חשיבות עליונה, מתחייב להיכנס לטיפול דחוף, ורואה בנושא זה ייעוד מרכזי.

4. פנייתו של יורם מיתקי לקבל את אמו כתושבת בגבעת חיים, במסגרת הסדר תושבות להורי חברים.

סוכם: המזכירות מאשרת בקשתו של יורם לקבלת אמו בהסדר תושבות להורי חברים, בכפוף להחלטות הקיבוץ בנושא זה שאושרו בקלפי ב-6.8.99.

5. החזרת דירות של חברים בסיעוד למאגר ועדת שיכון

סוכם: המזכירות מאשררת החלטות קודמות בעניין השבת דירה של חבר המאושפז דרך קבע בבית הסיעוד למאגר הדירות של הקיבוץ. הטיפול הפרטני ייעשה בקצב האפשרי.

6. תיקון נוסח החלטת המזכירות מיום 25.8.00 בנושא נספח אי בסעיף 13 ס"ק (ד.2) להסכם בית שקמה.

להלן התיקון:

חבר גבעת חיים מאוחד שאחד מהוריו אינם מולמדים/חברים וירצה לאשפוז/ם, ופנייתו אושרה ע"י הגורמים המוסמכים בקיבוץ וחתם ביחד עם בן/בני משפחה אחר/ים על הסכם עם הקיבוץ, לרבות התחייבות כספית של ההורה, בניו ובנותיו שבקיבוץ ומחוצה לו, יהיה זכאי להנחה מדמי האשפוז, כפי שיהיו נהוגים באותה עת בבית הסיעוד בקיבוץ בגובה של 13% מדמי האשפוז כאמור ובתוספת מע"מ כדן.

סוכם: תיקון הנוסח אושר.

ההחלטה תיכנס לתוקף מעת קבלתה במזכירות ביום 25.8.00 ואינה רטרואקטיבית.

חוות הגידול החדשה - חדר החושך

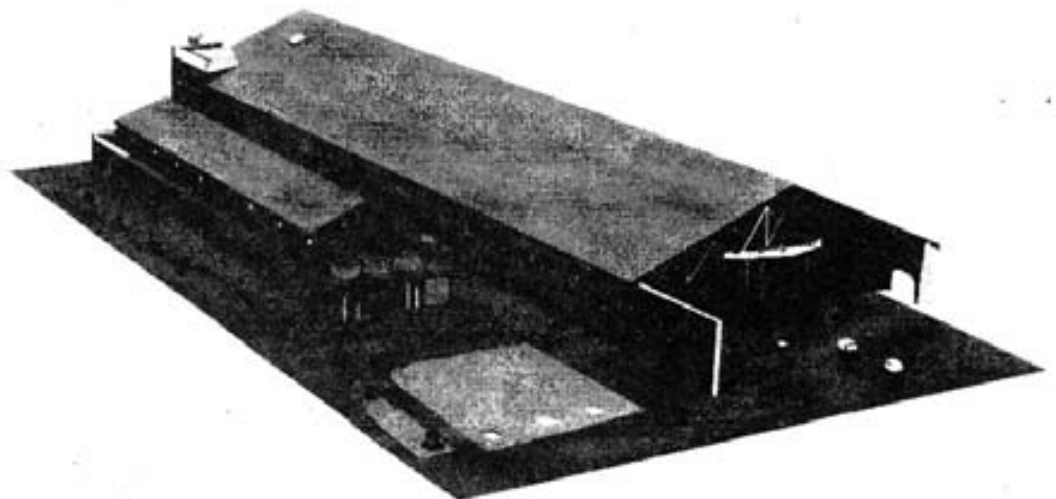
לאחר שנים שלא נעשתה השקעה גדולה במשק גבעת חיים, נבנית עתה בענף ההודיה-רבייה חוות גידול חדשה ונוצצת, פאר הטכנולוגיה החקלאית - חדר חושך.

שני אולמות - אולם חושך לנקבות ואולם גידול לזכרים - ולצדן מבנה לעובדים, מהווים את החווה החדשה, הממוקמת בכניסה לשטחים שלנו במהדרין, מצד שמאל לבאים מהקיבוץ.

אולם החושך עצמו כבר עומד על תלו ובקרוב תסתיים בנייתו. בשלושה חודשים הקימו את המבנה, וזה אחרי 15 שנים של ציפייה. ב-5 בינואר עתידים להגיע האפרוחים הראשונים.

המבנה החדש כבר מושך מבקרים, יש אומרים מכל המזרח התיכון...!
האורחים באים לחזות במתקנים המשוכללים ובשיטת האוורור הייחודית, שבה משולב מזרון לח המשמש כמצנן לימי חמסין.

אולם החושך יאכלס 8,000 תרנגולות הודיות נקבות. הן באות בגיל יום, ויוצאות בגיל 29 שבועות וחצי. אומנם כבר בגיל 20 שבועות הן פוריות, אבל החושך מחזיק אותן עד השלב שהוא היעיל ביותר להטלה, ואלה גם הוראות היצרן - חברת B.U.T (חברה אנגלית שאחראית להשבתת הגזע). לאחר-מכן הן עוברות הנקבות לחוות הרבייה הוותיקה שבמהדרין, לתקופת ההטלה. בחוות הרבייה מתחילים כל 32 שבועות להקה חדשה.

ה חושך?

מקבות המתבגרות בטרם הגיען למשקל אופטימלי, מטילות מעט ביצים.

כדי לעכב את הפוריות ולגרום להן להמשיך ולגדול מייצרים תמאים של חושך. כתוצאה כר יש יותר ביצי.

בשבועות הראשונים לחייהם של האפרוחים ישמש האולם כבית אימון. אחר-כך ירימו את הווילונות והוא יהפוך להיות סככה פתוחה, ורק מגיל 18 שבועות יהיה לחדר חושך: יסגרו

וילונות, יפעילו מאווררים בשיטת אוורור-אורך ויגרמו לנקבות לדחות את תקופת הפוריות, עד הגיל הרצוי למגדלים.

חברת "רמית" הסכימה להגדיל את הלהקה של גבעת חיים, עד 8,000 ראש, ולשם כך הגדילה את ההלוואה, עד 4 מיליון בערך, וכל זאת בתנאי מימון משתלמים מאוד.

"לפי התחשיב, ההלוואה הזאת תחזיר את עצמה בגדול", אומר יורם רותם, "אפילו אם זה רק יחסוך את ההפסדים מהלהקות הכושלות, שעלו לנו במשך השנים לפחות כמו שלושה חדרי חושך...!"

במבנה השירותים, שכבר זכה לכינוי וילה, יש מקלחת - שהרי כל הנכנס בשערי החווה חייב להתקלח ולהחליף בגדים - ויש חדר שינה, שככל הנראה ישמש למגורי העובדים התאילנדים, כי נוכחות בשטח חייבת להיות כל הזמן. כן, וישתלו דשא ויגדלו פרחים - יהיה נוי.

תרנגולות הודו בחדר חושך גדול בעצם לבד - הכל אוטומטי. פירושו של דבר, לעובד, מעט שעות, אבל האחריות גדולה, אסור שיהיו תקלות. "אם, למשל, בגלל תקלה האוורור נפסק לחצי שעה - הלכה הלהקה...! באים ומוצאים שטיח של הודים, וכבר היו מקרים כאלה", דברי יורם.

החידושים הללו אמורים להעלות באופן משמעותי את הכנסות הענף, קודם-כל משום שמדובר בהגדלת נפח הרבייה ב-25% בערך. יורם מעריך שיהיו 10 עד 15 יותר ביצים למטילה: עד כה היה הממוצע הרב-שנתי של גבעת חיים כ-84 ביצים למטילה, לעומת 100 ויותר במשקים האחרים של חברת "רמית". התחשיב מבוסס על 6 או 7 ביצים למטילה, וזה משמעותי ביותר, כי מחיר כל ביצה כמעט דולר, אז תעשו חשבון.

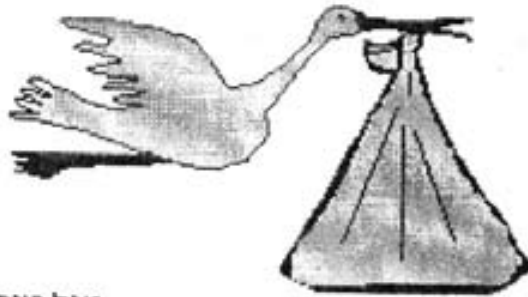
"הצעתי את זה כבר לפני שנים", הוא אומר, "כל שנה אני מנדנד במועצות משק, תוך כדי בכי על בזיון הלהקות הכושלות כתוצאה מכך שלא היה לנו חדר חושך משלנו. חבל שלא קיבלו את דעתי אז, כאשר עוד היו עובדים רבים חברי קיבוץ. זה היה משפר מאוד גם להם - עכשיו כבר אין כמעט חברים עובדים בענף. גם עכשיו, עם להקות של 8,000 נקבות, זה עדיין פחות ממגדלים אחרים. אנחנו בעצם קטנים, יש קיבוצים שהגיעו ל-12 אלף ראש - החמצנו בגדול...!"

בזמן הקמת הפרוייקט, עד שיגיעו אפרוחים, אפשר לבוא לבקר, ולחזות בפלא - לאחר מכן תוקם גדר, אולי חשמלית, והשטח ייסגר למבקרים.

התרשמה דינה רמגי

מזל טוב !
לאסנת וארנון וולף
להולדת עומר
אח ליובל ולרז
וברכות לסבתא שושנה
ולכל המשפחה.

מזל טוב !
ליעל גלר ולליאור
לשני, נעם ודניאל
להולדת שי
וברכות לכל המשפחה.

תודתנו ל**ברכה חן** על הטיפול המסור באני **אשכנזי ז"ל**
במשך 14 שנים, היית לאני מטפלת וחברת אמת - יישר
כוחך.

אנו מודים ל**שרה דרור** ולכל צוות בית שקמה, על הטיפול
המסור והנאמן באני בתקופה הקשה.

משפחת אשכנזי

אז מה היה לנו:

הפורץ המשיך בדרכו, ניסה את דירות בירן, לקח, רפי בניק, לגזיאל - פה שלף מפתחות לרכב שאותם השליך אחר-כך בדירה של סיטה אריאלי - ועבר לאזור הקרוב לבית הספר. טליה גיל שמעה רחשים וגם היא התקשרה למשה בניק. לבסוף הגיע הפורץ לדירת משפחת ארבל, חדר פנימה, לקח מפתחות לרכב, יצא, נכנס למכונית של סמדר ארבל ונעלם!

משה בניק הודיע לשומר שמסתובבת חוליה. המשטרה הגיעה (יחסית מהר, לאחר שבפעם הקודמת לא הגיעו כלל), זהר ברוש, ששמר בשער, קיבל הוראה לא לפתוח לשום רכב יוצא או נכנס - ולמרות כל זאת, המשיך הפורץ לרוץ בין הדירות בקיבוץ!

המשטרה לא אספה סימנים לזיהוי הפורץ, ואין לה כל מידע עליו.

בלילה שבין יום שלישי לרביעי, בשבוע האחרון של אוקטובר, בין שלוש לחמש לפנות בוקר, התרחש גל הפריצות האחרון - לפי שעה.

ככל הנראה מדובר בפורץ יחיד, שהגיע מכיוון כפר חוגלה, לאחר שניסה שם לפרוץ לדירות וברח כשראו אותו תושבים (לדבריהם זיהו דמות בעלת "חזות ערבית").

הפורץ ניסה להיכנס ל-16 דירות בקיבוץ, מתוכן חדר ל-3, בכולן יש דלתות הזזה. אגב, ניתן להתגבר בקלות יחסית על נעילה של דלתות הזזה - לתשומת לבכם!

הפורץ עבר במרוצה מדירה לדירה - תחילה אצל משפחת שלישימן, שם חדר פנימה ולקח תיק, עבר לדירת יצחקי, שם שפך את תכולת התיק של שלישימן על רצפת המרפסת, ניסה גם בדירה הזאת - וללא הצלחה.

אין רישור
אורזים אגס. הכל
טויות כאילן גנינות!
אזר אהרן בניק. אפי
גורזים אוסאכיס.

יש התרעות על חוליות שפועלות בקיבוצים, בין השאר חוליה שגונבת קופות בית, אחרת שמתעניינת בציד מחלבות ועוד אחת שמחפשת קוצצי ירקות ומיקסרים במטבחים מוסדיים.

אסור לשקוע בשאננות, צריך לשנן כל העת לנעול דלתות, לשלוף מפתחות מבפנים ולהטמין ארנקים, כסף מזומן, מפתחות רכב ותעודות במקום מסתור.

בשלב זה התעורר שמוליק יצחקי מרעשים - בדירתו קרע הפורץ את הרשת וניסה לפתוח את התריס - יצא בצעקות, הבריא את הפורץ - ואז הזעיק את משה בניק.

משה קרא למשטרה, באמצעות מירס ביטחון שהוא מכשיר קשר המחובר 24 שעות ביממה לכל כוחות ההצלה: משטרה, מכבי אש וכו'.

גם איציק ראובן התעורר, והצטרף לחיפושים.

רשמה מפי משה בניק דינה רמגי

דבר על ביקורת

ארנון בירן - מדוע, שנה או יותר מאז שהתחילו לדבר על ביקורת, ומאז שהוקמה הוועדה, עדיין אין ביקורת בגבעת חיים?

בואי נשים דברים על דיוקם: הוועדה נבחרה במאי 2000. מאז, הספקנו לחבר את התקנון ולאשר אותו וכרגע בוחרים את המבקר. זה לוח זמנים סביר בהחלט. נכון שנושא הביקורת היה בשל כבר לפני כמה שנים, אבל המוסדות לא מצאו לנכון להקצות לו כסף, ולכן הוא לא יצא לדרך.

האם הסכום שהוקצב לוועדה, 40 אלף ש"ח לשנה, מספיק לפעולה כלשהי?

התקציב הזה נקבע לשנה הראשונה, שהיא שנה של התארגנות ושל איתור נושאים, ולכן לא דרוש עדיין מלוא הסכום. ככל הנראה, לשנת עבודה שוטפת בקיבוץ כמו שלנו זה לא מספיק. לקראת שנת 2001 תיפגש הוועדה עם הגורמים בקיבוץ ותדרוש סכומים יותר מציאותיים, שיאפשרו לנו ליישם את החלטות האסיפה בנושא הביקורת.

לכל החוששים מבזבז, אני אומר: א) מדובר בסכומים של כמה עשרות אלפים, ובכל מקרה פחות מ-90 אלף. ב) צריך לזכור שחלק מהביקורת נועד, בסופו של דבר, לחסוך כסף. ג) חשוב לזכור שביקורת נמדדת, לא רק בערכים כספיים, כי אם גם בערכים חברתיים, ערכיים ואחרים.

מי בסופו של דבר יחליט אילו נושאים יעמדו לביקורת, האם הוועדה, המבקר - או אולי גוף אחר?

הוועדה היא זו שקובעת את נושאי הביקורת. נקודה! יחד עם זאת, חשוב שהוועדה תתייעץ עם המבקר ועם גופים בקיבוץ, לפחות בנוגע לסדרי עדיפויות, במיוחד בנושאים הראשונים.

עד כמה יכול חבר מהשורה בגבעת חיים להשפיע על החלטת הוועדה להעלות נושא לביקורת?

חבר יוכל לפנות, לפי הנהלים שיפורסמו בקרוב. הוועדה תהיה חייבת להתייחס לכל פנייה, ולתת תשובה מנומקת. קרוב לוודאי שחלק מהבקשות יתחברו ויהיו יחד נושא רחב יותר. לדוגמה, אם יהיו כמה בקשות בענייני שירות לחבר, סביר שיוחלט על בדיקת כל מערך השירותים. יחד עם זאת צריך להדגיש: הוועדה אינה עוסקת בעניינים שבין החברים לבין עצמם, ולא בעניינים אישיים שבין החבר למוסדות. הוועדה גם אינה נציב קבילות הציבור והיא איננה כתובת לעניינים אישיים מסוג "עשו לי" ... ולכל החוששים לפנות: אני אישית ערב לכך שכל פנייה של חבר תישאר בגדר סוד והאינפורמציה תהיה שמורה אצל חברי הוועדה בלבד, שהרי זה מתוקף התקנון ורוחו.

מאחר שבגבעת חיים לא היתה ביקורת, והנושאים הדורשים ביקורת הם רבים, ייתכן שקצב של שלושה עד ארבעה נושאים בשנה אינו מספיק. מה דעתך?

קיבוץ לא יכול להתמודד בבת-אחת עם ממצאים רבים של ביקורת, ולא עם כמות גדולה מדי של דוחות. מצב כזה עלול לגרום בציבור אווירה של בלבול ולמנוע יכולת התמודדות. לכן, לא כדאי להרבות בנושאים, בוודאי לא בהתחלה.

מניסיונם של קיבוצים אחרים, מה מידת ההשפעה שיש לביקורת? האם הממצאים מובאים לידיעת הציבור? האם יש שיפור כתוצאה מכך?

מידת ההצלחה אינה נמדדת בכמות הדוחות, אלא ביכולת ליישם אותם. ביקורת מיושמת פירושה הצלחה ודוחות שנשארים על המדף הם כישלון. בקיבוצים יש הצלחות - ויש גם כישלונות. ניתן לבדוק כל אספקט שקשור בחיינו: חברתי, כלכלי או מנהיגותי. לרשות המבקר עומדים מגוון אמצעים כדי להיכנס לכל תחום ולהתמודד עם נושאים קיבוציים. אין נושא, גדול או קטן שהמבקר לא יכול לו. זה תלוי רק בשיתוף הפעולה של חברים אתו. הסיכוי שנצליח לשפר את הליכות חיינו גדול, וזה הדבר שנותן לי מוטיבציה לפעול ולרכז את הוועדה.

שאלה ורשמה דינה רמגי

לך, ארנון רותם, מגיעות המון תודות !
בכל שעה, בכל עת, אתה תמיד תמיד מוכן
להסיע, לעזור, להוביל ולתמוך.
כנראה שהמילים לא, או אי-אפשר - אינן
קיימות אצלך. לעולם אינך משיב פנינו ריקם,
גם כשאתה מאוד מאוד לחוץ.
כן ירבו כמותך !

טניה
בשם הרבים שזקוקים לך
ונהנים משירותיך

כבר שנה -

ביום שלישי, 12 בדצמבר
יתקיים בחדר האוכל
ערב לזכרו של זכרי
על מועד ופרטים נוספים
תבוא הודעה

לבעלי כלבים

בעמק חפר החליטו להגביר את אכיפת החוק בדבר כלבים
משוטטים, עקב תלונות רבות על שוטטות ונשיכות:
קנס על כלב שצולם או נלכד ברשות הרבים, או נמצא לא
מחוסן כחוק - 490 ש"ח (סכום זה נקבע על-ידי משרד
הפנים).

לידיעתכם, מעתה לא ניתן לערער על ברירת קנס אלא לפני
בית המשפט בלבד, זאת על-פי הנחיית שופטי בית המשפט.

בכבוד רב
ד"ר אודי לבל
וטרינר המועצה

זיוה צור

עוברת לעבוד ברפואה
אלטרנטיבית בחדר ליד
יהודית יבניאלי - טלפון
8643

אני אשכנזי ז"ל

אני נולדה ב-10 בינואר 1916, בפולניה בשם חנה רולידר. בהיותה כבת שלוש עברה עם משפחתה לגרמניה, לסביבת גויים. בני המשפחה הסתגלו לאווירה תרבותית גרמנית, מבלי להיות מודעים ליהדותם. אני נשלחה לבית ספר רגיל, והתחברה עם נערות נוצריות בנות גילה. כשהתחילה האנטישמיות לחדור גם לכותלי בית-הספר, נשלחה אני ללמוד בבית-ספר יהודי דתי של תנועת "המזרחי". בית-הספר הזה התנהל באווירה יהודית מסורתית, בעוד שבבית נמשכו החיים החילוניים כמקודם. באותו זמן הזדמנה אני לפעולה של תנועת הנוער היהודית "קדימה", שם שמעה לראשונה על פלסטינה ועל הציונות. מאז החלה לתכנן את עלייתה ארצה. בשנת 1935, לאחר שנת הכשרה בריגה, שבה קיבלה הכנה לחיי קיבוץ ולעבודה חקלאית, עלתה אני לישראל והצטרפה, בעקבות ידידתה הטובה רות בן שלום, לקיבוץ גבעת חיים. בקיבוץ שוכנה כ"פרימוס" - דיירת שלישית - במשפחת בן שלום. הקשיים בעבודה ובמגורים לא שברו אותה. היא אהבה מאוד את חיי החברה ואת החלוציות במולדת החדשה. אני עבדה במטבח, ובעונת קטיף ההדרים עבדה בפרדס, ארזה פרי, והוכיחה הישגים מצוינים. אני נישאה לזיגי אשכנזי וב-1943 נולד בנם ישי. בימים ההם לא הורשו הורים לבקר את ילדיהם בבית התינוקות של החינוך המשותף. גם כאשר ישי היה חולה מאוד נאסר על אני לבקר במשך היום והיא נאלצה להשאירו בידי המטפלות. את החסר הזה במימוש האמהות כאבה במשך שנים רבות, וכשנעשתה בעצמה מטפלת, בשנים יותר מאוחרות, דאגה שהורים לא יסבלו מחוויות דומות והרשתה להם לבקר את ילדיהם. אני וזיגי אהבו מאוד תיאטרון. הם הרבו להופיע בהצגות של הקיבוץ בכלל, ובפורים בפרט. כזוג הם היו השראה ל"שחקנים" חברים והיו מרכז חברתי שמת, שסחף רבים. כאשר נרכשה מכונת סריגה בקיבוץ, למדה אני להפעילה והסריגים מעשי ידיה הלבישו את ילדי הקיבוץ. עם השנים חלו זיגי ואני ונאלצו להסתגר בביתם, שהיה מרוחק למדי ממרכז הקיבוץ. אני חשה שהיא מאבדת את חיי החברה, שאותם אהבה כל-כך. גם הקשר עם בנה היחיד סבל מקשיים, אולי בהשפעת שיטות החינוך של שנות ה-40. נחמה רבה מצאה בשני נכדיה, נאור ועומר, האהובים עליה מכל, להם הקדישה את כל דאגותיה ואהבתה. למרות מחלתה הקשה המשיכה, שנים רבות, לעבוד ב"גבורות" והצליחה להתגבר על קשיים ומשברים רבים. בתקופה האחרונה התקשתה מאוד לשאת את הסבל ולמעשה הפסיקה להילחם על חייה.

יהי זכרה ברוך

לסבתא אני היקרה מכל

אנו, נאור ועומר שכל-כך אוהבים אותך
לא שוכחים
את כל מה שעשית למעננו:
את ארוחת הבוקר וארוחת הארבע
בשבת, והמתק - מי לא יודע.
זכרת ימי הולדת ומתנות
כל הזמן רק נשיקות וחיבוקים
ודאגה אין-סוף.
נאור חייל - דואגת,
נאור עובד קשה - גם כן דואגת.
עומר חייל - כל-כך דואגת
שרק לא יהיה בלבנון,
שרק ילבש סוודר ...
כל הזמן לכולם מתקשרת
כי בסך הכל סבתא דואגת.
לנכדים הצטרפו שרית ויפית
הנינים אדיר ואורי,
והמשפחה גדלה.
ואת תמיד שאלת
על כל חגיגה או אירוע.
אנו זוכרים את דאגתך המסורה והאמיצה
לאמנו אתי ז"ל
ולכל דבר אשר בו
חפצה נפשך לעזור ולתת.

יהי זכרך ברוך

המשפחה

